ఆదర్శ దాంపత్యం

ముట్నూరి వెంకట కాశీశ్వరరావు

మధ్యాహ్నం పన్నెండున్నర కావస్తోంది. భాస్కరుని కర్కశ కిరణములు జయంత్ మొహాన్ని ఎర్రగా మాడుస్తున్నాయ్. కాని వాటివల్ల నతడణుమాత్రమును బాధపడడం లేదు. కాని అతని మొహం ఏదో పరాజయం పొందినవానిలా తీవ్రంగా బాధాతప్తమై వున్నది. ఉదయం లేవగానే మంజులతో పడిన సంఘర్షణ అతని అంతరాత్మను యింకా కెలుకుతూనే యున్నది. పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంతో, అదృష్టవశాత్తు అబ్బిన విద్యాగంధ పరిమళ గుబాళింపుచే మైమరచిన మత్తుతో, కట్టుకొన్న మొగుణ్ని తృణప్రాయంగా తూలనాడిన మంజుల వాక్బాణము లతని గుండెలను చీల్చివేస్తున్నాయ్. తాళి కట్టిన భర్తను నిస్సారంగా పరిగణించిన ఆధునిక భారత యువతి సంస్కృతికి ప్రతిబింబంగా ఆవిర్భవించిన మంజుల అనాలోచిత పరుషభాషణములతని మెదడును గొట్టు పడేలా నరుకుతున్నాయ్. ఏ స్త్రీ అయితే కంఠంలో అమృతం పోసి అనురాగంతో తనను పునీతుణ్ణి చేస్తుందనుకున్నాడో, ఆ స్త్రీయే కంఠంలోకాక హృదయంలోనే హాలాహలాన్ని నింపింది. 'స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్నామోదించలేని మీ పురుష జాతి అహంకారమును నేను సహించలేను. భగవంతు డనుగ్రహించిన ఉద్యోగం నా పొట్టను పోషించగలదు. ప్రాచీన భారత లలామకుమల్లే మీ పాదసేవ చేయలేను. అటువంటి వారీ సనాతన భారతదేశ గ్రామసీమలలో కోకొల్లలుగా యిప్పటికీ వున్నారు. వారు మీ అభిరుచులు మన్నించగలరు. అనుగుణంగా మసలుకోగలరు. విద్యావతియైన స్త్రీ కట్టుబొట్టును హర్షించలేని విద్యావంతుడైన పురుషుని నేను సైతం సహించలేదు. మీకు కష్టంగా వుంటే విడాకులిచ్చేయవచ్చును.'

'విడాకు లిచ్చేయవచ్చును...విడాకులిచ్చేయవచ్చును'—జయంత్ చెవిలో ఆ మాటలు రింగుమంటున్నాయ్.

* * *

మిస్ మంజులా !

'మీరు నిన్న వుదయం సలహా ఇచ్చిన ప్రకారం నా పాదసేవ చేయగల స్త్రీ కోసం సనాతన భారతదేశ గ్రామసీమలలో అన్వేషణకై బయలుదేరాను. విడాకులు నాకు సమ్మతమే అని సంతకంతో సహా వో పత్రం రాసి టేబుల్ సొరుగులో పెట్టాను. నీవు నేరుగా నేనులేకుండానే విడాకులు పొందవచ్చు. అందుకు కావలసిన సహాయం నా స్నేహితుడు లాయర్ కృష్ణమూర్తి నీకు చేస్తాడు. త్వరలోనే నేను నా భావిజీవిత సహధర్మచారిణి 'బట్ నాట్ వైఫ్ ఆర్ మిసెస్' తో మన వూరు వస్తాను. మీరు మోడర్న్ వుమెన్‌లా నాగరికతా లక్షణంగా నిండు హృదయంతో, చిరునవ్వుతో స్వాగతమివ్వగలరని ఆశిస్తూ—

మీ మిత్రుడు
జయంత్ జయంతి.

మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటయినా ఇంటికి రాని భర్త గూర్చి ఆలోచిస్తూ ప్రక్కగా పడుకొన్న మంజుల మొహానికి ఫాన్ గాలికి కొట్టుకు వచ్చిన కాగితం మడతలోని అక్షర విన్యాసాలవి!

అనుకోని ఈ సంఘటనకు మంజుల మొహం వివర్ణమయింది. అనేకవిధాలైన ఆలోచనా ప్రవంతులామె అంతరాళంలో సుళ్లు తిరుగుతున్నాయ్. 'ఉదయం నేనన్న మాటలను అంత సీరియస్‌గా తీసికొంటాడనుకోలేదే! విడాకులకు ఏర్పాట్లు చేసాడట! ఊహూఁ వెయ్యేసి ముప్పాళ రంగనాయకమ్మగారన్నట్లు పురుషుడు అహంకారి అన్నది నా జీవితంలో కూడ నిరూపణ అయిందన్నమాట. అసలు పుణ్యపురుషులుండడం అసంభవమని

'ఆర్తనాదం' కథలోనే ఆవిడ తేల్చేసింది. అటువంటిది ఎంత అమాయకంగా ఆలోచించాను! సరదాకన్నా సీరియస్‌గా తీసుకొని క్రొత్త పెళ్లికూతురు కోసం బయలుదేరిన పురుష ప్రవృత్తి ఎంత విచిత్రమైనది! ఛీ! అవకాశం దొరికితే ఇంకొకతెను పెళ్లాడుటకు సిద్ధపడిన జయంత్ నా భర్త అని చెప్పుకోవడం నాకే సిగ్గుచేటు' ... ఆలోచనా స్రవంతి మూడేళ్లు వెనుకకు మళ్లింది.

శోభనం రాత్రి...

'జయంతి!'

'ఛ! ఇదేం పిలుపు? నా పేరు మంజుల.'

'ఇంటి పేరు జయంతేగా.'

'అయితే మాత్రం?'

'చాలా అదృష్టవంతుణ్ణి మంజులా! నా అభిరుచులకు తగిన విధంగా భగవంతుడు నిన్నను గ్రహించాడు నాకు. నీ విద్యార్హతల్ని వంటింటికి అంకితం చేసేటంతటి కుసంస్కారిని కాను. నీవుద్యోగం మానుకోవలసిన అగత్యంలేదు.'

ఆనాడు తను ఎంతో అదృష్టవంతురాలనని పొంగిపోయింది! ఒకరోజు...

* * *

'మంజులా! సాయంకాలం హాస్పిటల్ నుండి ఇంటికి వచ్చేసరికి నా తల పేలుతుందని నీకు తెలుసు. కాఫీతో రెడీగా ఉండాలని ఇది నూటపదోసారి చెప్పడం. మాట్లాడుతున్నది అర్థమవౌతోందా?—, జయంత్ విసురుగా అన్నాడు.

'మీకంటె అరగంటముందు మాత్రమే వచ్చే నేను మీకు సకల సపర్యలు చేయగలనని ఎలా అనుకున్నారు. డియర్? ఆ లెక్కకువస్తే కాలేజీలో అరిపరిచి ఇంటికివచ్చే నాకే మీరు కాఫీతో రెడీగా ఉండడం సబబేమో? ఏమంటారు డార్లింగ్?'—మంజుల నిర్లక్ష్యపు సమాధానం.

'వెరీసారీ మిసెస్! అయినా మనిద్దరి సంపాదనా మన కనవసరమని నా ఉద్దేశం! ఇంటి ప్రక్కన ఒకరుండి గృహకార్యాలు చూచుకుంటే, ఆఫీసులో ఒకరుండి ఇంటిఖర్చు సంపాదించే దొకరుండాలి. కనుక నీ జీవితానికివచ్చే లోటేమీ ఉండదని తలస్తూ, మిమ్మల్ని మీ ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇమ్మని కోరుతున్నాం. జీవితాంతం నిన్ను పోషించే బాధ్యత నాది. లేదా నువ్వే నన్ను పోషిస్తానంటే, నేనే రాజీనామా యిస్తాను. ఇల్లూ, వంటా చూసుకుంటాను. ఎవరో ఒకరు ఇంటి పట్టున ఉండకతప్పదు.'

'ఒక్కనెల జీతంతో గడపలేక అప్పుల పాలయి అవస్థలు పడుతూంటే ఉద్యోగాలు వదలుకోవాలిట.' ఉద్యోగాలు దొరక్క ఉన్నత విద్యార్హతలే ఊడిగాలు చేస్తూంటే కలిసొచ్చిన అదృష్టాన్ని జారవిడువమని నోరెలావచ్చింది జయంత్? చూస్తూంటే నీకు మతి చలిస్తున్నట్లుంది! వండర్‌ఫుల్?

'మంజులా!'—గట్టిగా అరిచాడు జయంత్. మళ్లీ నా పేరులో నన్ను సంబోధించినా, ఏకవచన ప్రయోగం చేసినా సహించేదిలేదు. నిరుద్యోగ సమస్య రావడాన్కి నీలాంటి ఆడవాళ్లందరూ ఇంటిపట్టున ఉండక, మేముకూడ మీతో సమానమంటూ రోడ్లమీదికి రావడమే కారణం! జీతం చాలకపోతే అప్పో సొప్పో చూసుకొని బ్రతకొచ్చు. అది నీ కనవసరం. నా వంతు డబ్బు సంపాదించడం. నీవంతు ఇల్లూ పిల్లలు. అదృష్టం! ఇంకా పిల్లలు లేరు. రేపుదయమే నీ రిజిగ్నేషన్ ప్రిన్సిపాల్‌కి ఇచ్చి నీడ్యూటీలో జాయిన్ కావచ్చు. తెల్సిందా?—'జయంత్' కర్కశంగా పలికాడు.

'జయంత్! ఉద్యోగాన్కి రాజీనామా ఇచ్చేదిలేదు. ఏదో నల్గురి పెద్దల సమక్షాన మూడుముళ్లూ వేసినంతమాత్రాన నన్ను మీరు జీవితాంతం పోషిస్తారనే గ్యారంటీ ఏమిటి? నాకా విధానాల్లో అసలు నమ్మకంలేదు. రేపు మనిద్దరి మధ్య పడక విడాకులవరకు వెళ్లితే...

'దానికి నేనెంతమాత్రం సంకోచించను. మంగళసూత్రంమీద నమ్మకంలేని వాళ్లతో విడాకులు తీసికోడం ఏమంత కష్టంకాదు. యూ కేన్ డూ ఏజ్ యూ లైక్. మనిద్దరం భార్యాభర్తలుగా వుండాలంటే నీ వుద్యోగం వదలుకోక తప్పదు. నీ ఇష్టం ... అంటూ సీరియస్‌గా కదిలిపోయాడు జయంత్.

* * *

ఇంకో రోజు...

'మంజులా! ఆ ఏప్రాన్ ఎక్కడ పారేశావ్? నీ ఇల్లు సర్దడంకాదుకాని నా వస్తువులేవీ సమయాన్కి కన్పించి ఏడవ్వే! ఆ ఏప్రాన్ ఇలా తీసికొనిరా.'

'ఆహా! రోజురోజుకి దాసీదానిలా కన్పిస్తున్నా కాబోలు. మీ ఏప్రాన్‌లు, స్టెత్‌ల సంగతి నాకేం తెలియదు. హాస్పిటల్లోనే మర్చిపుంటారు; ఈమధ్య మీ మతి తిన్నగా వుండడం లేదని చాలాసార్లు చెప్పానుగా'—

మంజులా! నీవు నా దాసివి కావు. పాద దాసివి! జ్ఞాపకముంచుకో. నువ్వు ఎం.ఎ. చదువు. కాపోతే ఐ.సి.ఎస్. చదువు. కాని నా పాదదాసివి. ఆ ఏప్రాన్‌వెతికి వేగంగాతెస్తే సరి. లేదా నామతి ఎంత తిన్నగా ఉంటుందో చూపిస్తాను.

'డామ్ నాన్సెన్స్. మగవాళ్లంతాఇంతే. కల్చర్‌లెస్ క్రీచర్స్. ఏప్రాన్ సంగతి నాకుతెలీదు. నాకు కాలేజికి టైమయింది. వస్తా! టాటా'—అంటూ వానిటిబాగ్ ఊపుకుంటూ నిర్లక్ష్యంగా బయటికి వెళ్లింది మంజుల.

మంజుల వెళుతున్న వైపే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు జయంత్.

ఆల్మోస్ట్ బటక్స్‌మీదికి దిగిన పోనీ, వీపుకి సగనికిమీదుగా కంఠానికి సగానికి క్రిందుగా దిగిపోయి చిన్నపీలికలా వీపుకు చుట్టుకున్న జాకెట్టు కావాలని ఎత్తుగా తయారుచేసుకున్న లింగుముడి ... నడుస్తూంటే నడుందగ్గర పెండ్యులమ్ భంగిమలు ...

జయంత్ అసహ్యంగా బాధపడ్తూంటే ఓసారి వెనక్కితిరిగి చూచింది మంజుల. ఈ మారు మరీ ఘోరం! గుండెలమీద పైటలేదు. బ్రా హోల్డర్స్ జబ్బల మీదుగా జాకెట్లోంచి దిగిఉన్నాయ్. బాడీ కన్పిస్తోంది. రోడ్ మీద పోయేవాళ్లు చూస్తే బాగుండదన్న ఇంగితజ్ఞానం లేకుండా, కనీసం పైటైనా సరిచేసికోకుండా—'జయంత్! లంచ్ అవర్‌కి ఎవరిచేతనైనా కారియర్ పంపించేయ్! ఆఁ'—అంటూ నవ్వుకుంటూ తిరిగి పోయింది.

ఆదర్శ దాంపత్యం

మంజుల గతస్మృతు లిలా నెమరు వేసుకుంటూండగా ...

*   *   *

జయంత్ అప్రతిభుడై పోయాడు. 'ఇదేనా నా భార్య! అయ్యో! భారతీయ సంస్కృతికి సజీవ ప్రతిబింబంగా వెలుగొందగల విద్యావతియైన స్త్రీని పెళ్ళాడానే అని ఎంత మురిసిపోయాను! ఏమీ నాగరికతా వ్యామోహం! ఏం బ్రతుకిది? 'అమ్మా! ఏప్రాన్' అనడమే తరువాయి 'ఇదిగో నాయనా! గాభరామనిషి ఒట్టి పిచ్చిసన్నాసి' అంటూ నవ్వుతూ తెచ్చే తల్లిలోని సహనాన్ని చూద్దామనుకున్నానే మంజులలో! లేదే! 'లక్ష్మీ! పెన్నులో సిరాపోద్దూ' అనేసరికి 'అలాగే అన్నయ్యా' అనే లక్ష్మిలోని ఆప్యాయత చూద్దామనుకున్నానే మంజులలో! లేదే! శ్రమించి సహన విహీనంగా ఇంటికొచ్చిన నన్ను వో దేవతలా సేదదీరుస్తుందనుకున్నానే! లేదే! ఛీ ఛీ! భార్యట భార్య. ఫలానా డాక్టరుగారి భార్య ఇలా వుంటుందని ఎంతమంది నీచంగా మాట్లాడుకుంటున్నారో?

జయంత్‌లో మంజుల గూర్చి అనుమానాలు రాసాగాయ్.

*   *   *

ఆవేళ సాయంకాలం విశాల మెయిన్ రోడ్‌మీద—

మంజుల వానిటీబాగ్ పట్టుకొని ఒంటరిగా ఎక్కడికో పోతోంది చకచకా. ఆ వెనుకే జయంత్ స్కూటర్‌మీద నిశ్శబ్దంగా అనుసరిస్తున్నాడు.

'ఒరే! ఆవిడని చూడరా! పిటపిటలాడుతోంది. కొంచం పెద్దదయితే అయింది కాని ఇలాంటి బ్యూటీ ఇంతవరకు చూడలేదురా' — వో కాలేజీ స్టూడెంట్ ఉవాచ మంజుల గూర్చి.

'నాసామి రంగా! దబ్బపండులా ఉంది. ఎక్కడ పిట్టోగాని మన జాతికి చెందదయే ఉండాలి' — వో త్రాగుబోతు అభిప్రాయం.

'అల్లావిడను చూడవే. నీకెన్నిసార్లు చెప్పినా అర్థం కాదు. అదే మోడర్న్. అలా చీరకట్టడమే అందం! — తన స్టూడెంట్ రమతో కోస్టూడెంట్ ప్రభ పల్కుతున్న నీతివచనాలు.

రామరామా! ఎన్నికామెంట్లు నా భార్యగూర్చి. ఛీ ఛీ, విద్యార్థులకు తల్లి అనే పవిత్రభావాన్ని సృష్టించవలసిన కాలేజి లెక్చరర్, పాలుకారే ప్రాయంలో ఉన్న విద్యార్థిని కామోద్రేకిని చేస్తోందే! ఓ నాడు భారత స్త్రీగూర్చి తప్పుగా మాట్లాడినందుకు త్రాగుబోతులు సహితం ఆత్మహత్యలు చేసికొన్న పవిత్రదినాలీనాడు కరువై పోవడాన్కి కారణం ఇదేనేమో! ముక్కునచ్చలారని ముగ్ధలను సహితం ప్రక్కదారుల్లోకి లాగుతున్నదీ కాలేజ్ లేడీ లెక్చరర్సన్నమాట, సినిమాల తర్వాత. ఒక్క మంజులే ఏం? మెడికల్ కాలేజిలో సైతం లేడీ ట్యూటర్ శర్మిష్ఠ ఆల్మోస్ట్ దిగంబరంగానే వస్తుంది. కాక ఆవిడని సగానికిపైగా కాలేజి స్టూడెంట్లు ప్రేమిస్తున్నారట! ఆవిడకది గర్వకారణమట. హాయ్‌రే! మొగుడి ప్రేమానురాగాల్ని పొందలేని స్త్రీ పదిమందిచేత అందకత్తె అనిపించుకోవడమేనా సంస్కారం? అటువంటి స్త్రీ స్త్రీయా? వ్యభిచారిణా?'

ఒక దేశంయొక్క సంస్కృతి ఆదేశ స్త్రీ కట్టు బొట్టు మీద విశేషంగా ఆధారపడి ఉంటుందనేది నిస్సందేహం. ఇలా వివాహితలైన స్త్రీలు సహితం జుగుప్సాకరంగా ప్రవర్తించడాన్కి కారణం ఒక్కటే, 'కాతుకొద్దీ గుర్రం'! తమ భార్య లెంత 'మోడర్న్'గా వుంటే అంత 'సివిల్‌జేషన్' అనుకునే 'ప్రెజెంట్ ఎడ్యుకేటెడ్ జంటిల్మెన్' అభిరుచులే దీనికి కారణం. అందరి భార్యలను సంస్కరించలేకపోయినా నా భార్యను నేను సంస్కారవతిని చేయాలి! సంస్కరించుకోవాలి!'...' ఆలోచిస్తూ మంజుల లక్ష్మీ టాకీసుకు వెళ్ళడం చూసి, తను వెళ్దామనుకొని ఆ ప్రయత్నంనుండి విరమించుకున్నాడు జయంత్.

*   *   *

మంజుల గతస్మృతులలో......

ఆ మర్నాడుదయం......

'మంజులా! ఒక్క మాట. నీ వుద్యోగం మానక్కర్లేదు గాని నీ ప్రవర్తన కొంచెం మార్చుకోవాలి. నీవిప్పుడు వాడుతున్న జాకెట్లన్నీ తక్షణమే తగులబెట్టు. నీకు ఈ క్షణంలో అరవంద జాకెట్లు కుట్టిస్తాను. కాని నా అభిరుచికి అనుకూలంగా. ఎవరి అభిరుచి ప్రకారం వాళ్ళు నడచుకుంటారని నువ్వనవచ్చు. కాని నీ భర్తగా నిన్నో విధంగా చూడాలని నాకుంటుంది. అందుకే ఈ మాట. అలాగే నీకు కూడ నన్నో రీతిలో చూడాలని వుండొచ్చు. తప్పకుండ నీ అభిప్రాయం మన్నిస్తాను. కావలిస్తే పంచె, లాల్చీ తొడుగుతాను. కాని గుడ్డపేలికల్లాంటి ఆ జాకెట్లలో

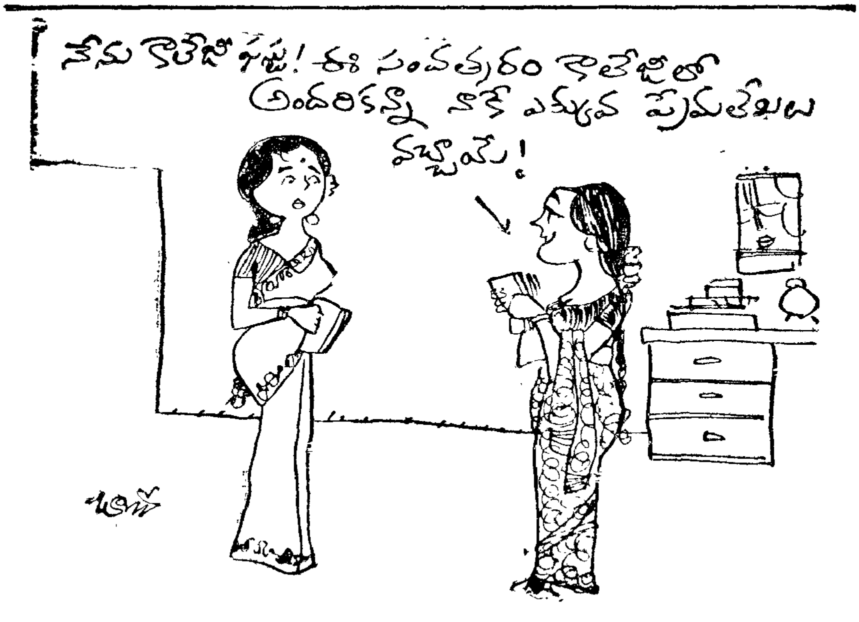

ఎంత అసహ్యంగా ఉన్నావో తెలుసా? నీ గూర్చి నల్గురూ ఎలా మాట్లాడుకుంటున్నారో తెలుసా' — జయంత్ మాటలు పూర్తవకముందే—

'ఆపండి మీ ప్రసంగం! ఎలా మాట్లాడుకుంటున్నారో తెల్సుగా. రంభలా వుందన్నారు. లేదా! మీ కంటికి నేను అసహ్యంగా కన్పించవచ్చు. ఎందుకంటే రెండేళ్ళు అనాటమీలో రక్తం లేని శవాలను కోసారు కదూ! మరో మూడేళ్ళు జీవంలేని రోగుల బాధలు చూసారుకదూ! మీకే దేహంమీద విరక్తి కల్గింది. మీ కంటికి అందుచేత అందగాళ్ళు కూడ వికారం గానే కన్పిస్తారు. నిజానికి మీరో వేదాంతిగా మారి రామకృష్ణమఠంలో చేరవల్సింది. ఎం. డి. చదివినవాణ్ణి కట్టుకొంటున్నాననే ఆనందంతో కళ్ళు మూసుకుపోయి ఓ ఆడదాని కట్టుబొట్టును అర్థం చేసికోలేని ఓ కుసంస్కారిని వివాహం చేసికొన్నానని ఇప్పుడేడుస్తున్నాను. కాక పోతే స్త్రీ సహజం విద్యావతి అని తలంచకుండా నీతులు నేర్పడం. మీ కోరికలను నేను మన్నించలేను. కాని నా కోరిక మన్నిస్తానన్నారుగా. లేవణ్ణుంచి గోచీ కట్టి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళండి. మిమ్మల్నిలా చూడడం నా కెంతో ఇష్టం'— మంజుల సమాధాన వైఖరి.

'మంజులా! కళ్ళు మూసుకుపోయి యుక్తాయుక్త జ్ఞానహీనంగా ప్రవర్తిస్తున్నావ్. నా విషయం సరే చూసుకో. నేను దిగంబరంగా వీధిలోకి వెళ్ళినా నన్ను పిచ్చివాడనుకొని ఎవరి దారిన వాళ్ళు పోతారు. కాని నాగూర్చి ఎవరూ నవ్వుకోరు. ఇది ప్రకృతి మంజులా! నీవు వస్త్రధారివై వెళ్ళినా నీ గూర్చి లోకం నాల్గురకాలుగా మాట్లాడుకుంటోందే, అటువంటిది అసభ్యవస్త్రధారివిగా వెళ్తే ఇంకెలా అనుకుంటుందో ఈలోకం ఊహించావా? అదీకాక స్త్రీకి మానం మహా ముఖ్యం. మనం బట్టలు ధరించేది మాన రక్షణకోసం కాని అంగప్రదర్శనకు కాదు.

'ఈ మాటలు జాగ్రతగా విను. ఇక మీదట నీవు బొడ్డుమీదికి చీరకట్టుకొని నిండుగా పైట కప్పుకొని నయాపైసంత బొట్టు పెట్టుకొని మాత్రమే కాలేజీకు వెళ్ళాలి. లేదా నిన్నలా మార్చగల పురుష బలసంపద విజృంభించక మానదు. తెల్సిందా.'

'ఛీ! ఇన్నాళ్ళు మిమ్మల్ని సంస్కారవంతుడనుకున్నాను. ఇదేనా మీ సంస్కారం?' స్త్రీ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆమోదించలేని మీ పురుషజాతి అహంకారమును నేను సహించలేను. భగవంతుడిచ్చిన ఉద్యోగం, నా సొమ్ము పోషించగలదు. సనాతన భారత స్త్రీలా సేవచేయలేను. అటువంటివారే భారతదేశ గ్రామసీమలలో కోకొల్లలు. అట్టివారే మీ చరణదాసులు కాగలరు. విద్యావతియైన స్త్రీ కట్టుబొట్టు నామోదించలేని వివేకియైన పురుషుని నేను సైతం భరించలేను. మీకు కష్టంగావుంటే విడాకు లిచ్చేయండి కాని నన్నిలా వేధించకండి' — మంజుల అతి తీవ్రంగా అని అదే తీవ్రతతో కాలేజికి వెళ్ళింది.

'ఈ మాటలనే ఇంత సీరియస్‌గా తీసికొన్నాడన్నమాట. విడాకులకు అరేంజ్

జీర్ణశక్తి బాగా ఉంటే, ఆకలి బాగా వేస్తుంది.
పాప ఆరోగ్యంగా ఉంటుంది.
అందాల పాపలకి

అమృతాంజన్
గ్రైప్ మిక్స్చర్

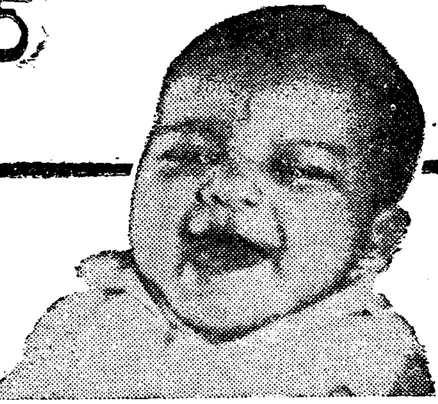

ఇది అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి
తయారీయే అని గుర్తుంచుకోండి.

PCSACM 1256T38

చేసాడట. కాని, ఏలా జరగవలసినదలానే జరుగుతుంది'— అనుకుంటూ మంజుల నిద్రలోకి జారిపోయింది.

*   *   *

జయంత్, మంజుల విడాకులు తీసికొన్నారు. విడాకులు తీసికొన్న రెండు రోజులకే జయంత్ రమాప్రభ అనే ఓ పాతికేళ్ల స్త్రీని తన భార్యగా ప్రకటించి స్వంతఇంటికి వచ్చేసాడు. మంజుల వేరేయింటిని అద్దెకు తీసికొని గడప సాగింది.

'మన జయంత్ బాబుగారు లేరూ! పెళ్లాంతోపడక విడాకులు తీసికొని ఎవర్తెనో గుళ్లో పెళ్లిచేసికొని ఇంటికి తెచ్చాడుట. ఇదేం కాలమమ్మా! అతనికి మంజులమ్మవల్ల పిల్లలు లేరట. అంచే తనే రెండో పెళ్లి చేసికొన్నాడట'— మంజుల, జయంత్ లుంటున్న వీధిలోని వో కామాక్షిగారి వ్యాఖ్య!

'నీకేం తెలియదు లేవే! అసలు మంజులమ్మగారే బాబుగారినుండి విడాకులు తీసికొన్నారుట. బాబుగారంచేతనే రెండో పెళ్లి చేసికొన్నారు. క్రొత్తపెళ్లాం వీధిలోకి వచ్చినపుడు నేను చూసానులే. ఆవిడకూ, ఈ విడకూ పోలికలే లేవు. ఈ విడ సాక్షాత్తు మా లక్ష్మే తెలుసా' వో మీనాక్షి ఘోష.

'అనకూడదు కాని మంజులమ్మ సాని దానికంటె కనాకష్టం. ఏమోగాని ఏమంత

ఆదర్శ దాంపత్యం

మంచిగుణం కలదిలా కన్పించేదికాదు. బాబుగారంచేతే వదిలేసారని అంటున్నారు. ఇద్దరికి రోజూ దెబ్బలాటలేనట'—వో విశాలాక్షి విపులీకరణ.

'కాలం మారిపోయింది పిన్నీ! ఈమధ్య వో హీరోగారు ముగ్గురు పిల్లలూ, పెళ్లాన్నీ వుంచుకొని, పిల్లలున్న ఇంకో సినిమా ఆడదాన్ని పెళ్లాడుట. దానికి బుద్ధిలేపోతే దీనికైనా వుండొద్దూ. మా రంగడు చెప్తే విన్నాను, అదేంటో విడాకులట. బాబుగారూ విడాకులేనట. మరీ కలికాలం, దొంగ చచ్చినోళ్లు. ఇంకా బాబుగారే నయం ఏమంటావ్ మీనాలు?'— ఓ కమలాక్షి వేదాంతం.

అందరిమాటలు విని మంజుల ఫడీమని తలుపులు వేసికొంది వీధిలోకి బయలుదేరినదల్లా పంపుదగ్గర ఆడవాళ్ల చురకలు తగిలి.

*   *   *

ఓ రోజు సాయంకాలం మంజుల షోగ్గా టెయారైల్ స్టైయిల్‌గా చిత్రాలయ వైపు పోతోంది. ఆమెదగ్గరే చదువుకుంటున్న ఓ కాలేజీ స్టూడెంట్, గజనీ జాతికి చెందినవాడు ధైర్యంచేసి మంజుల ప్రక్కగా వచ్చాడు.

'మాడమ్! ఇలా చూడండి చిన్న మాట. మాతో ఓ విషయం మాట్లాడా లనివుంది మరేమీ అనుకోనంటే...

'ఫర్వాలేదు రఘూ! చెప్పు నీకేం భయంలేదు.'

'ఆఁ అదికాదండి. మీరెలాగు డైవర్స్ తీసికొన్నారు. నేను పెళ్లి చేసికొందామని...

'షటప్' ఇలాంటి వెర్రి వేషాలు వేసావా కాలేజీనుండి డిబార్ చేయిస్తాను. గెటవుట్'—పిచ్చిగా అరిచింది మంజుల.

'మొగుళ్లొదిలేసినా, జాలాయిగా తిరిగే ఆడాళ్లకూ పెంపరే' — అనుకుంటూ రఘు చల్లగా జారుకున్నాడు.

దసపల్లా చిత్రాలయలో...

సీట్‌నంబరింగ్ అలారావడంతో జయంత్ మంజులకు రమకు మధ్య కూర్చున్నాడు హాల్లో. మంజుల బాధగా చూసిందికాని ఏమీ చెయ్యలేకపోయింది. స్క్రీన్‌మీద రేఖా అండ్ మురళీవారి దేవత అనే అక్షరాలు తెల్లగా కన్పించాయ్. జయంత్ మంజుల భావాలను పరీక్షిస్తూ కూర్చున్నాడు.

'అలయాన వెలసిన ఆ దేవుని రీతి ఇల్లాలే ఈ జగతికి జీవనజ్యోతి—' అనేపాట మనోజ్ఞంగా ప్రతిధ్వనిస్తోంది థియేటర్‌లో.

'ఏమండి! సావిత్రి అచ్చం దేవతలా వుండేది?'— రమ మనోహరంగా అడిగింది జయంత్‌ను.

'చూసావా రమా! నేను చాల అదృష్టవంతుణ్ణి. అటువంటి దేవతనే చిన్నప్పటినుండి నేను కోరుకున్నది. శ్రీవారికి సమస్త సపర్యలు, అనురాగం, అత్తమామలకు అనుక్షణం సేవలు... నీవు వోదేవతవే'... జయంత్ మాటలు.

'పొండి మరీనూ'—రమ సిగ్గుతో బుర్రొంచుకుంది.

మంజుల రుసరుసలాడుతూ ఝామ్మని బయటకు వచ్చేసింది.

*   *   *

ఇంటికి వచ్చిన మంజుల మనస్సు పరిపరి విధాల పోతోంది.

'తొందర పడ్డానేమో నాతప్పూ వుంది. ఛీ ఛీ' పోని ఇప్పుడుపోయి క్షమాపణ కోరుకుంటే ప్రయోజనంలేదు. పాపం

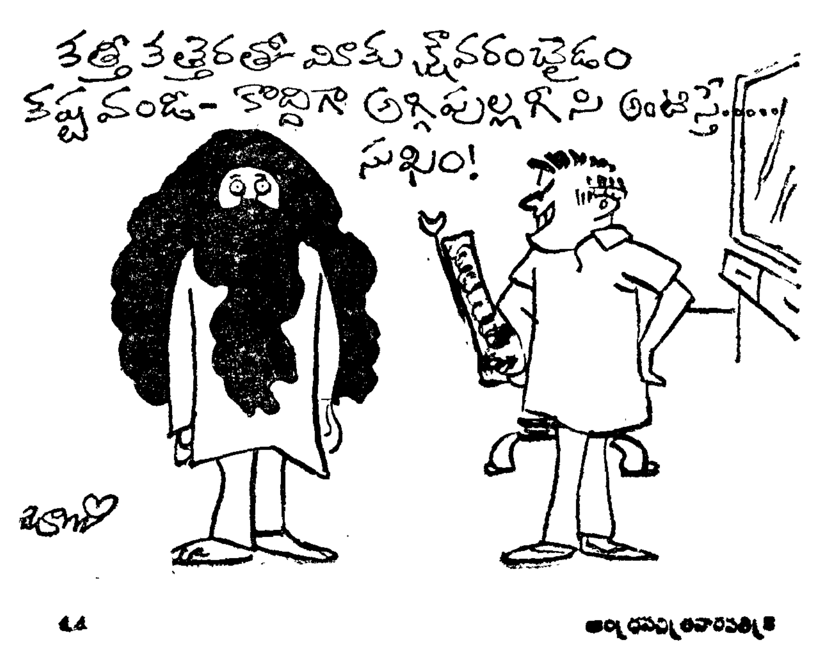

జయంత్ మంచివాడే. ఎంత సాత్వికంగా అతడు ప్రవర్తించినా తను దురుసుగానే వ్యవహరించింది. ఇంతేనా నా జీవితం! ఇలా వివాహిత కన్యగా ఉండిపోవడమేనా? నేను చేసిన పాపానికి నిష్కృతిలేదు. రత్నంలాంటి భర్తను తూలనాడి హిందూ సంఘాన్నే కల్మషం చేసానే! ఇదేనా నా సంస్కారం? ఇదేనా నా విద్యార్హతలకు ప్రమాణం? ఎంత అవివేకంగా ప్రవర్తించాను. ఇలా జీవితాంతం ఒంటరినే అన్నమాట. ఏ భర్తయినా తన భార్య ఓ దేవతలా ఉండాలని కోరుకుంటాడు. అదే స్వార్థం జయంత్ లోనూ వుంది. అటువంటి స్వార్థమే పురుషులకు లేకపోతే స్త్రీ పతితగా మారడానికి క్షణాలు పట్టవుకదా. జయంత్ ఈ మూడేళ్లలోను తనని తీవ్రంగా చీదరించుకోలేదు. కొట్టలేదు, కనీసం తిట్టలేదు కూడాను. అందరికీ ఇట్టి భర్త లభిస్తాడా? తన కట్టు బొట్టును అతనెపుడూ విమర్శించలేదే! నాగరికతా ముసుగులో తనే పడిపోయింది. ఉత్తమ సలహానిచ్చిన ఆత్మీయుణ్ణి పోగొట్టుకొన్నాను'... ఇలా ఆలోచనా ప్రవాహాలలో మంజుల మెదడు తేలిపోతూ వుంది.

సరిగ్గా రాత్రి పది అయింది. మంజుల ఆలోచనలు ఓ నిర్ణయాన్కి రాకముందే తలుపుమీద టక్ టక్‌మని చప్పుడయింది. మంజుల తలుపు తీసింది. వెంటనే రఘు లోపలికి జొరబడి తలుపువేసి మంజులను హత్తి పట్టుకున్నాడు.

'మేడమ్! మిమ్మల్ని చూసి పిచ్చి వాణ్ణయాను మేడమ్. మీరెలాను అవివాహితులే ఇప్పుడు. నన్ను కాదనకండి మేడమ్. నా కోరిక తీర్చండి మేడమ్' —అంటూ రఘు ఆమెను పిచ్చిగా కౌగిలించుకున్నాడు.

మంజుల ఎక్కడలేని బలం తెచ్చుకొని రఘును దూరంగా త్రోసింది. ఆ పోటుకు రఘు నుదురు చిట్లింది. 'మేడమ్! మిమ్మల్నివాళ నా స్వంతం చేసికొంటే గాని కదిలేదిలేదు'—అంటూ రఘు లేవబోయాడు. అప్పటికే మంజుల జాగ్రత్తపడింది. చేతికందిన కంచు గ్లాసును విసురుగా రఘుమీదికి విసిరింది. అంతే?

ఆదర్శ దాంపత్యం

రఘు తలకు తీవ్రమైన గాయమై మూర్ఛపోయాడు.

'బ్రతుకు జీవుడా!' బ్రతికానను కుంటూ తలుపు తెరవగానే పాటి లెక్చరర్ చంద్రశేఖరం సత్తుగా కన్పించాడు మంజులకు. అంతకుముందునుండే స్టాఫ్ రూంలో చంద్రశేఖరం మంజులను కొరుక్కు తినేవాడిలా చూసేవాడు కాక అసభ్య భాష. మంజుల సహించలేదు. ముందూ వెనకా ఆలోచించకుండా వీధిలోకి పరుగుతీసింది. నిశ్చితంకాని గమ్యంవైపు, మంజుల! ఆమె ఎంత వేగంగా పరుగుతీస్తోందో, అదే వేగంతో ... అంతకంటె ఎక్కువ వేగంతో ఆమె మెదడులో ఆలోచనలు పరుగుతీస్తున్నాయ్.

'చచ్చిపోయేముందు జయంత్ నోసారి క్షమాపణ కోరాలి. లేకపోతే నా జీవితానికి నిష్కృతిలేదు. భర్త అనురాగాన్ని పొందికూడా, భర్తను నిర్లక్ష్యంగా నిరాదరించిన నాకీ ఆత్మహత్య ఏమంత పెద్ద శిక్షకాదు. విడాకులగూర్చి ప్రస్తావించినది నేనే. ప్రోత్సహించి కల్పించినది తనే! అది కేవలం పెంపరితనం తప్ప నా హృదయంలో మాలిన్యం లేదని జయంత్‌కెలా చెప్పడం? కనీసం జయంత్ తన మొహాన్నయినా చూస్తాడా? ఎలా క్షమాపణ కోరేది? జీవితాన్కి అర్థం ఇదేనా? క్షమిస్తాడు. తప్పక క్షమిస్తాడు. జయంత్ నిగ్రహవంతుడు. క్రోధహీనుడు. సంస్కారి. జయంత్ క్షమిస్తే చాలు తాను పుణ్యవతే! పవిత్రమైన భారతస్త్రీగా జన్మించికూడ ప్రత్యక్ష దైవమైన భర్తను విడనాడావే! ఎంత పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహం! దాని ఫలితం? సంఘంలో నీచాతినీచంగా పరిగణింప బడుతున్నావే. నేను అగ్నికీల వలె విశుద్ధనని ఎలా తెలియపర్చడం ప్రపంచానికి. వ్యర్థం. చేసికోని నేటి స్త్రీల నిందలనెలా బాపుకోవడం? నన్నెంత హీనంగా సంఘం గుర్తించింది? ఈ హీనత నన్ను దహించి వేయకముందే నేను దహింపబడాలి. నేను దహింపబడాలి.'

ఆ వేగంతో రొప్పుతూ జయంత్ తలుపులు దబదబ బాదింది మంజుల. జయంత్ తలుపులు తెరిచాడు.

'నన్ను క్షమించండి ఒక్కసారి నన్ను క్షమించాననండి! నన్ను అగ్ని సాక్షిగా మొదట పెళ్ళాడినందుకైనా నన్ను క్షమించాననండి ప్లీజ్ అనరూ! ఒక్కమాట అనండి. నా ఈ జీవితాన్కి నిష్కృతిలేదు. మిమ్మల్ని మూడేళ్ళు హింసించాను. ఒక్కసారి క్షమించాననండి. ఒక్కసారి క్షమిస్తే మిమ్మల్ని మరెన్నడూ బాధించను. ప్లీజ్! క్షమించాననండి!'

మంజుల హృదయవిదారకంగా ఏడుస్తూ జయంత్ కాళ్ళను పిచ్చిగా చుట్టేసుకుంది.

ఊహించని ఈ పరిణామానికి జయంత్ మొదట విచలితుడైనా, వెంటనే తేరుకొని, 'మంజులా! ఏమిటిలా మాట్లాడుతున్నావ్? నిన్ను క్షమించడం ఏంటి? ఇంట్లోకి పద. ఏదో పెద్ద దెబ్బ తిన్నట్లున్నావ్' — అంటూ లేవనెత్తాడు.

'అయ్యో! ఇంట్లోకి రమ్మంటున్నారా! ఆ అర్హత నాకు లేదే! ప్లీజ్ క్షమించానండి, నామానాన నేను పోతాను.' అంటూ మళ్ళీ కుప్పలా కూలిపోయింది జయంత్ కాళ్ళమీద.

'అరే! మంజులా! నిన్నే ఏమిటీ పిచ్చి ఇంట్లోకి నడు మొదట' — జయంత్ క్వశ్చన్‌ఫేస్ ఎక్స్‌ప్రెషన్ ఇచ్చాడు.

'క్షమించండి. అంతవరకు మీ కాళ్ళు వదిలేదిలేదు నాకు తృప్తిలేదు.'

ఏదో పెద్దషాక్ తగిలిందని జయంత్ గుర్తించాడు.

'క్షమించాను మంజులా! లే' —అంటూ మంజులను హృదయాన్కి పొదివి పట్టుకొని ఇంట్లోకి తీసికొని వెళ్ళాడు.

'ఇక నన్ను వదిలేయండి మీరు క్షమించారు అదే చాలు. వచ్చేజన్మలో మీ చరణదాసిగాపుట్టి మీ రుణం తీర్చుకుంటాను. శలవ్' —అంటూ వెళ్ళబోయింది మంజుల.

'మంజులా! ఏమిటాపిచ్చి? నువ్వెళ్ళితే ఈ ఇంట్లో నాకు తిండిపెట్టే దెవరు?

త్వరలో ప్రారంభం!

అద్భుత ఆత్మకథ!!

మహిళగా
మారిపోయిన
మగవాని
అనుభవాలు!

నా ఆలనాపాలనా చూసేదెవరు? నే నెవరి కోసం ఈ ఉద్యోగం చేయడం? ఇది మన ఇల్లే మంజుల. నీవు నావానవే'— అంటూ హృదయానిక్కి తీసికొన్నాడు జయంత్.

'మరి...మరి...రమ...' ఆనందంతో మంజుల నోరు తడబడింది.

'పిచ్చి మంజులా! మన సంస్కృతిని మంట గలిపేటంతటి కుసంస్కారిని కాను నేను. ఇదంతా నీకు బుద్ధి రావడానికి నే నాడిన నాటకం. పిడాకులువట్టి బూటకం. రమ ఎవరోతెలుసా మీ శ్యామల పిన్నికూతురు. నాతో చదువుకునేదిగా. ఈ డ్రామాలో హెల్ప్ చెయ్యమన్నాను. అక్కయ్య తిక్క కుదిరిస్తానంటూ వచ్చి మకాం వేసింది. నీ బాగోగులను అనుక్షణం నేను చూస్తూనే వున్నాను. ఈపాటికి మీ చంద్రశేఖరంగారు పోలీస్ స్టేషన్లో వుంటారు. ఇప్పుడు నీవు మంజులవు కావు నీవు దేవతవయ్యావు.' అలాగే హృదయంలో — ఒదిగిపోయింది మంజుల.

* * *

ఆ మర్నాడే మంజుల తన ఉద్యోగాన్కి రాజీనామాఇచ్చి గృహ కృత్యాలలో జొరబడింది. తెల్లవారిన తర్వాత ఏడున్నర గంటలకు లేచిన జయంత్ మంజులను అపర సరస్వతిలాచూసి ముగ్ధుడయాడు. శరీరంనిండా మధుర పట్టుచీర చుట్టుకొని కాళ్ళకు పెళ్ళినాటి మట్టెలుపెట్టుకుని మెడలో నల్లపూసలు, కుత్తిగంటె, జెర్రిపోతులాంటి మంగళసూత్రం వేసికొని, తలంటుకొని దేవత సినిమాలోని దేవతలా ప్రత్యక్షమయింది కాఫీ గ్లాసుతో. జయంత్ ఆనందంతో ఉక్కిరి బిక్కిరయాడు. పెన్నాదులు ముగించి ఆంధ్రత్వాన్ని ప్రకటించేసంచె, లాబీలో జయంత్‌నుచూసి మంజుల ఆనందంతో పొంగిపోయింది. పాశ్చాత్య సంస్కృతికి బానిసగా మారబోతున్న ఓ ఆంధ్ర కుటుంబాన్ని మళ్ళీ స్వసంస్కృతివైపు మళ్ళించానే అనే గర్వంతో ఆ ఆదర్శ దంపతులను చూస్తూ నిలబడి పోయింది రమ. ●

రంగుల రాట్నం

దోమ

జమ్మి కోనేటిరావు

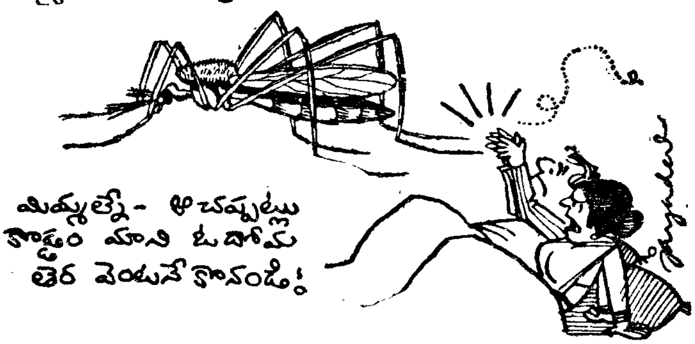

ఇది మన ఒకటో నెంబరు శత్రువు అన్నా తప్పులేదు. మన పరిసరాల్లో విచ్చలవిడిగా తిరుగుతూ, రక్తాన్ని పీల్చడమే కాకుండా, మనకు బోదకాలు, మలేరియా మొదలైన జబ్బుల్ని అందజేస్తుంది.

ముఖ్యంగా రెండు మూడు జాతుల దోమల్తు మనకు ఈ అపకారాన్ని చేస్తాయి. ఎనాఫిలస్ దోమ మలేరియా, క్యూలెక్సు దోమ బోదకాలు, క్రిముల్ని రక్తంలో ప్రవేశపెడతాయి. మరో ముఖ్య విషయం. ఈ పనంతా ఆడదోవపనే. మగదోమలు పాపం బయటనే చెట్లరసాలతో తృప్తి పడతాయి. ఆడవాటికే వేడిరక్తం అవసరం. అదిలేకపోతే వాటి సంతానోత్పత్తి సక్రమంగా జరగనట్లు ఉంది. పైగా దోమ సంగీతం, దోమలకు శ్రవణానందమేమో కాని మానవులకి భరింపరాని వేదన కల్పిస్తుంది. రాత్రిళ్ళు నిద్రపట్టనీదు కూడా. శ్వాసరంధ్రాలు పై పొరల కంపనంవల్ల ఈ శబ్దం ఉత్పన్నం అవుతుంది.

దోమల నోటి అవయవాలు ఘోరమైనవి. కత్తులు, కటారులతో ఉంటాయి. ఇంజక్షను సూదిలా చర్మంలోకి పోయి, రక్తాన్ని పీల్చుకొంటాయి ఈ అవయవాలలో కొన్ని.

మన మంచికే మనం దోమల జీవనవిధానం, అలవాట్లు లోటుపాట్లు తెలుసుకోవాలి. దాని జీవిత చక్రం నాలుగుదశల్లో జరుగుతుంది. వాటిని గుడ్డు, లార్వా, ప్యూపా, ఇమాగో [ఎదిగినది] అంటారు. ఈ దశలన్నిటిలోనూ ఆయా జాతుల దోమలను వేరుచేసి చెప్పవచ్చు. స్థిరమైన నీటి గుంటల్లో దోమలు గుడ్లు పెడతాయి. పెరట్లో, డబ్బాలో నిలవనీళ్ళ నూతులు, ప్రవాహం ఆగిన కాలవనీళ్ళు కూడా అనుకూలమే. నీటినుంచి లార్వాలు వస్తాయి. అవి నీటిలోఉన్నా, పై గాలి శ్వాసకు కావాలి.

చిన్న పురుగు గుల్లా క్రిందకు మీదకు తిరుగుతూంటాయి.ఆహారం తీసికొని ఎదుగుతాయి, ఈ స్థితిలో సులభంగా వీటిని చంపవచ్చు. వీటి నుంచి ప్యూపాలు వస్తాయి. అదీ దరిదాపు అదే స్థితి కాని ఆహారం తీసికోలేదు. దీని తరువాత, దోమరెక్కలతో బయటకు వస్తుంది.ఇ దంతా 15 రోజుల్లో జరుగుతుంది.

నీటి విషయంలో జాగ్రత్త తీసికోడంతో సగంపైగా వీటి బెడద వదులుతుంది. కొన్ని చేపలు, లార్వా ప్యూపా దశల్ని చాలా ఇష్టంతో తింటాయి. నీటిపైన నూనె పదార్థాలు [కిరసనాయిలు మొ.] జల్లడం వలనకూడా అవి వూపిరి పీల్చుకోలేక చచ్చిపోతాయి.

కొత్తగా పుట్టిన దోమలు కుడితే, మలేరియా బోదకాలు జ్వరక్రిములు మనలో ప్రవేశించవు. అవి రోగుల్ని కుట్టాక, వాటి శరీరంలోకి రోగులనుంచి క్రిములు వస్తాయి. కొంతకాలం జరిగాక ఇవితిరిగి కొత్తగా మానవుల్లో ప్రవేశించడానికి సిద్ధమవుతాయి. ఈ కారణంచేత రోగుల్ని కూడా దోమకాటుకు గురి కానీయకూడదు!